

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

ПЕРЕДПЛАТА:
 Месячно в евро 4,20 за
 за границу:
 В Америке 1 дол., Франции
 1,20 дол., Бельгии 20 франк,
 Италии 750 ал., Германии 75
 ал., Швейцарии 1 франк, Ав-
 стрии 1,20 франк, Японии 75
 ал., Индии 750 ал., Китая
 1 дол., Австралии 750 ал., Южной
 Америки 1 дол.

В справі оголо-
шень затримався
до Адміністрації).

— Чина
одного примірка
17 сот.

tary przy Izynie Sądzie, jako Trybunał Pro-
stowy we Lwowie, że treść artykułu, umie-
sczonego w czasopiśmie „Czo” Nr. 103
(10.482) z dnia 14.V. 1925, w artykule pod
tytułem 1) „Sąd i zasąd” od słów: publi-
kacja ma być” do końca artykułu. 2)
„Press” między słowami: naprawkami, ma
Także druga warstawa zawiera zamknięcie
złożone z 2-65 alinacji karnel w ustępach
1-1) 2) a nadto występuje z § 300 i art. VIII
ust. z 17.XII. 1862 Dpp. Nr. 8, 1863 w
ustępie pod 1) uzasadnioną w dniu
2. maja 1925 roku kłótnią za napra-
widliwioną i zarządził zniesienie całego na-
kładu wydł w tryb § 493 p. k. i nakaz dalszego
rozwielżania tego pisma drukowego.
Zarazem wydł nakaz odpowiedzialności
reklimatori tego czasopiisma, by ostatecznie
niejście umieszczać bezpłatnie w najblizszym
numerze i tu na pierwszy stronie. Niewy-
konanie tego nakazu poczęła za sobą na-
stąpiła przesłannia z § 21. art. druz. z
17. grudnia 1903 Dz. p. p. Nr. 0 z 1903 t.
i zarządzenie za przesłannia na grzyw-
no § 400 st. p. Lwów dnia 14. maja 1925 z
Hawel.

Яміна коло Яремча

Претарна вілла серед чатинного ліса, над самим Прутом, зараз біля зал. перестанку. Сонячні просторі кімнати з цілоденним жаром від і. черани до ввечері по дешевим цінам.

Віслювання й інформації в ред. „Ді-1964“ ма, від 11—1 пол. 1—3

Пісні багачів краю висловлять думки і почуття. Столітні ліси п'ятого в пені, а місцева населення, що час від часу світової війни втратило тих над головою, далі гнідяться в землянках. Населенню не лише не дається дерева на відбудову, але робиться все можливе, щоб викликати недоволення серед нього. Там, де селяне користаються зі сервітути, приновлюються всієї перепони і ретресі. Збирання сучого дерева признається там, де його нема. Колиж селяне примушени ломити сухий, знидлий молодник, то за це карають. Переїзд через ліс, ским селяне користувалися сотки літ, тепер забороняється. Так само забороняється переїзд худоби, так що селяне не можуть дістатися до своїх піль. Відвічне право пасти худобу в державних лісах теж квестіонується. Колиж селяне заявляють готовість дещо заплатити, то ті оплати підвищуються в нескінченність і т. н. Держава зовсім не дбає про те, щоб опалове дерево одержували селяне по знизжених цінах. Так само стоїть справа з будівельним деревом. Надлісництва не звважають на ухвали союму, продають будівельне дерево спекулянтам, а селянам віддають зовсім нездатне дерево.

Дбайливість уряду про рільництво.

Уряд зовсім не дбає про піднесення рільної культури. Держава не підтримує продукції штучних погноїв і рільних машин. Що більше! Високе мито і високі залізничні тарифи спричиняють піднесення цін на рільні машини. Дуже мало взагалі, а Українцям зовсім не дається кредитів на здобуття штучних погноїв і рільних машин. Через те упадає господар-

Пурус

паста до взуття
консерву взуття

ська культура серед українського селянства, бо власними силами і засобами з огляду на страшний палперіацію села селянин не в силі придбати штучних погноїв і рільних машин. Єдиним способом селінина здобути гроші була годівля худоби. Та сьогодні ця годівля не виплачується. Селянство поносить втрати, а міністерство не звертає найменшої уваги.

Хліборобська освіта.

Шо ж торкається ширення хліборобської освіти між селянством, то найгірше стоїть справа на тав. східних кресах. Нема там ніяких хліборобських шкіл для українського населення, хоч хліборобство становить єдиний варстат праці того населення. Проект сітні фахових шкіл, плановий на 10 літ, не передбачує ані одної школи для східних земель.

Загляда.

У висліді того всього бачимо, що фахових шкіл нема, хліборобських шкіл нема, а одночасно відбирається населенню варстат праці шляхом колонізації й осадництва. То не є ніяка пересада, ніяка більшовицька агітація, то є ствердження факту, що „кресове“ населення є засуджене на загляду на те, щоб стати погноєм для культури польського народу. Відомо, що в Сх. Галичині панує голод, що там люде пухнуть з голоду, що той голод буде і в будучому році, бо багачі піль в Сх. Галичині й на Волині не зацікавлюються широкою рекламованою засівній допомогою. Та допомога, правда, дійшла до наших земель, але не дійшла до українських селян. (Мін. рільництва: Неправда). У висненні інтерєлях то буде доказане. Кредитова допомога розпоршилась головним чином по малих і великих фільпарках. (Мін. рільництва: Неправда). А найбільше скористали осадники, які є найбільше упривілеєним елементом на східних землях, навіть більше, як

14.VI. 1925.

ПЛОЩА СОКОЛА-БАТЬКА

196

ДІТОЧЕ СВЯТО ШКІЛ У.П.Т.

панове обшарники. Стверджую, що український селянин нічого не скористав з васняної допомоги. (Мін. Янцук: Я стверджую, що то неоправдане) Може бути, побачило. (Веселість. — Пос. Міхалек: Владосла!) Звичайно, що в інтерєлях наведу низку конкретних випадків, яких тут не можу привести ізза недостатчі часу. Селянство нічого не користувалося з держави. Серед широких мас утверджується переконання, що польська держава існує тільки для обшарників і урядників. Український селянин вносить до того означення ще одну поправку, а саме до категорії упривілеєних дораховує ще осадника-Полька і католика.

(Докічення буде.)

Стражники і страшани.

„Тверезе слово“ нетверезої „Стражницьі“.

У Варшаві виходить рептілька під назвою „Стражниця польська“. Її завданням вести пропаганду на „кресах“, відвертати всяку небезпеку і вихвалювати рай, в якому живе українське селянство. Та видавана польськи „Стражниця“ не сповняла як слід свого завдання, себ-то не трапляла до тих кол, для яких вона була призначена. Тому недавно почало появлятися також „українське видання“ цієї польської рептільки під шумним написом „Стражниця українська“. Редактором цієї рептільки є якийсь д-р Тадей Кончинський.

Як в нас вже було зазначувано, „малопольські“ старости розіслали по громадах обіжники, наказуючи примусове передплатування цієї рептільки і то по кілька примірників для кожної громади на громадські кошти і то „pod osobistą odpowiedzialnością“ наказаних вілтія чи комісарів. Здавалося, що „Стражниця українська“ буде польським урядо-

вим органом на вразок ласкоти польської пресою „Народньої Часописі“ у Львові, в якому будуть друкуватися закони й розпорядки польської адміністрації та будуть подавані сухі відомості з життя польської держави і зі світа.

Та виявилось, що це є звичайне приватне підприємство.

Не є це газетка для осмислення селянства в лабіринтах польських законів і розпорядків, тільки продовження Демянчуковського „Пробоя“ та Твердохлібовського „Обнови“, а вікні „Хлопської Правди“, якою масово закидувано перед двома роками наші села. Ріжниця між попередніми рептільками і „Стражницєю українською“ є тільки та, що давнійші рептільки заливали українські села як дарова мана.

Отже польський уряд навипередка дбає про потреби українського селянства, про що свід і безглузда замітка: „Де нужд і знищення, там міністер Тугут несе поміч уряду“. Ніякої українзації на Рад. Україні нема.

„В дійсності ніякої „радянської України“ нема, а є тільки одна єдинка московська комуна! Цю московську комуна захиляють нашим людем всякого роду платні наймити совіт, а що найсмішніше, наші місцеві люде, (що то за порода, ці ші місцеві люде? — Ред.) дають себе обдурувати та ошукувати московським запродавцям“.

Там, на Рад. Україні є так багато, що навіть „Україніда“ і то ко-

Мих. Рудницький.

ЖУРНАЛИ, ВИДАВЦІ ТА ЛІТЕРАТУРА.

III.

У пануючій літературній безладі можна запримітити два роди спроб, щоб вдержитися на поверхні. Одні це пориви піяні, які вірають, що від їх кукурікання сходять сонце, другі це витоптані стежки галицької патріархальної мудрости. Невідома, чи наша публіка має вже стільки критичного хисту, щоб часолоджуватися божеським виданням, коли нпр. молодкоси основують журнал під скромним назвою „Наука і письменство“ коштом патріотів, що дають на це гроші і коштом професорів, які приобіщують своє співробітництво? А скільки журналістиків ближне, мов світлячки, кинувши спершу факсверк американського анонсу?

З болісним спочуванням треба супроводити народний вселяхих фахових журналів як нпр. „Учитель“, „Нова Школа“, „Богословія“, „Залісний Чина св. Василія Великого“ дощо, які рахують майно на те, що люде одної професії в силі їх удержати, коли в нас нині навіть загально-національні органи роблять боками. А журнали, що зрікаються заздалегідь передплатників, спочинаючи на лаврах добродільного фонду „напропадище“, стають у нас здебільша деморалізуючими; відобрають свою працю, мов воли панцину. Крім цього виявляють фахового журналу мусіли би жити розглядати факти одної вузь-

кої ділянки з дуже широкого становища, щоб надати їм живучість цікавих, справді актуальних проблем. Статистикою, біо- та бібліографією можна годувати лише тих, які одержують за це пенсію за життя, а славу по смерті. Скільки в нас є читачів, що цікавляться теоретичними проблемами педагогії або теології? Не згадуємо аже про авторів, які мають писати на ці теми оригінально.

Як виглядає журнал, що не знає, для кого є призначений, про це кожний може перекоонатися, узявши у руки „Культуру“ (давніше „Наша Культура“). Журнал присвячений пропаганді „последовного“ марксизму, друкує поруч теоретичних статей футуристичні вірші, яких, далебі, не то фізичний пролетар, але й інтелігентний пролетар не легко розшоломкає; далі наскрізь фахові статті нпр. з експериментальної психології, що мають мати відношення до „матеріалістичного розуміння історії“ а поруч найзвичайніша партійна „ура-публіцистика“. Правда: на дуже гарнім папері, дуже гарним друком... — „Культура“ це ще не є, але якась культура безумовно. Діло тільки в тому: чия? якої класи? якого кола чи гуртка, яких читачів?

Справжнє культурне враження посилають такі діточі журнали як „Молода Україна“ і „Світ Дитини“. Якби журнали для дорослих хотіли взяти їх собі за вразок, тоді ми могли би мати „щось до читання“. Вибачливість виання і дбайливість редакції загаданих журналів трохи бекежить у нинішній добі, коли відомо, що наш інтелігентний загаль-

не відчуває потреби передплатувати часописів, а тим більше журналів. Вражає в цих журналах одно: що співробітники наших діточих журналів не мають хисту популярно писати; їх стиль не починається до розвитку ясної думки у молоді.

Спроби, щоб дати ширшому громадянству т. зв. літературну „ілюстрацію“ не вгавають. Вони вагаються між патріотичною публіцистикою і публіцистичною літературою. Варшавський „Наш Світ“, який саме перестав виходити — це одна жертва таких спроб; його вбча провінціалізм літературного проводу до спілки з провінціалізмом публіки. Кілька чисел львівського „Світу“ (яка нестача фантазії у підборі назв!) аказує на те, що цей ілюстрований двоїтжневик, дбаючи про зверхній вигляд, робить ще одно зусилля виплекати у нас „Familienblatt“, мабуть у надії, що бодай таким шляхом переведе контррабандою в українську родину „щось“ в літературі. Але ілюстрації відсовують там текст на другий план; журнал шукає ще на омашки за матеріалом, не знаючи, чи має вдовольнити популярними новинами; за те „підпсує“ політично-партійну фарбу, а це напевно не може вийти на користь цього роду журналів.

На окреме цікаве явище складається злиднення живогітня гумористично-сатиричних журналів. Втомлений політичними невдачами загальгине за туги за промінем баджорої усмішки. Але як сміється? Хто зваяжиться взяти на себе цю невдачну ролю? Адже сміятись на вид бланкитного неба і зелених де-

рев це надто вибаглива іронія: — треба мати з когось. Розумний гумору в нас дуже своєрідне — і у видавців і читачів. Всі вони будуть залишатися реготом від дотепу у чужиним журналі, але стрибуть передати його друком по українськи — який гам скінчиться! Громадянство, яке не розуміє політичного сатиричного органу не заслуговує навіть на батіг сатири. Зовсім так, якби хтось у безсонних мукх від насікомих не розумів ваги першого порошку. Сатиричний журнал видавати в нас нині важше, ніж якийнебудь інший; усе те, що є вічно живим та актуальним предметом сатири, належить у нас до тем заборонених цензурою. Суспільно-політичних суспільських справ торкати не можна, бо це підірвання державного авторитету; власних не можна, бо це нестача патріотизму; еротика в наших парохіальних жаргоні називається „порографією...“ що-ж лишається! По „Масках“ і інших „Будяках“ мисмо „Зиза“.

Зиза має паршорядні, європейські ілюстрації і дуже нерівний текст. Не треба забувати, що добрий гумористично-сатиричний журнал є твором товариського колективу; в самотності можна творити все, крім дотепів. А коли ще додати, що навіть гурток людей, які видають такий журнал, мусить жити в атмосфері якоїсь суспільності, де щось діється — легко зрозуміти, як важко мати і нас гумор, дотеп і сміливість сказати людем хоча би жартом правду.

(Докічення буде.)

муністія замикається до арешту*.

В „Стражниці“ є теж в балетри-
стичній формі („Дивіть яка відьма“)
поклик складати гроші до Почтової
Каси Ошадності. Яка іронія! То-
ді, як інші селяни пухне з голоду,
як його важкі податкові гроші
йдуть на кольтіванню і крадіжці
для ошадників, польська рептілка
пропагує складання грошей до
Почт. Каси Ошадності.

А вже вершок нікчемності ося-
гнула „Стражниця українська“ вчи-
сла в 26. квітня, перелицьовуючи з
„Діла“ статтю д-ра В. Охримовича.
У великодньому числі „Діла“ по-
містив д-р В. Охримович статтю
„Внутрішня перебірка“, в якій — на-
даючи до розтічі, що запанувала
у нас після катастрофи, вказував
на потребу національного об'єд-
нання та зазначував корисні при-
знаки серед нашого громадянства
в оцінці події.

Цєю статтею покористувалися
варшавські стражаки, перевернувши
з питомою собі нікчемністю горі-
дком не лише зміст і провідну
думку статті, але поперелицьовува-
ли навіть цитати і пустили що о-
соруужну саламаху як страшака на
українське селянство під назвою
„Тверезе слово сказав д-р В. Охри-
мович, б. голова Народного Ко-
мітету“. Що д-р В. Охримович ска-
зав „тверезе слово“ — це правда,
бо він все говорить тверезі слова,
але й правда й те, що польська
рептілка є до безпам'яті п'яна,
коли вона верзе крайні нісенітниці.

Очевидно, польську рептілку
українськими словами „редагує“ я-
кийсь „мартовий Українець“ з О-
скілкової компанії або якийсь най-
митчук апід розлогих крил „ради-
кального дуба“, бо вона зовсім на-
гадує сумної пам'яті „Радикальний
Голос“ Павла Лаврука.

Ми трохи довше зупинилися на
продажних варшавських стражаках
і страшаках, щоби перестерігти на-
ше селянство перед цією рептілкою,
хоч ми певні, що наше селян-
ство вже мало час і змогу відріж-
няти зерно від половини.

До процесу поелів.

Відгук присуду на Холмщині
й Підляшшу.

До Української Парламентарної
Репрезентації надійшов від Наро-
дного Комітету Холмщини і Під-
ляшшя такий лист:

Холм, 14. мая 1925 р. Комітет.

Політичні новини.

Французька відповідь.

Текст французької ноти до Ні-
меччини вже готовий і буде на-
сланий шойно по одержанні відповіди
з Риму та Брюсселі, куди франц.
уряд переслав його для повідом-
лення. Відповідь з Лондону вже
прийшла. Франція стоїть на стано-
вищі, що порозуміння з Німеччи-
ною не може порушувати Версаль-
ського договору; гарантійний пакт
може бути лише його доповнен-
ням. Цим самим права та інтереси
держав середньої Європи не мо-
жуть бути змінені. Одночасно Фран-
ція є настроєна мирно. Заки Німеч-
чина не вступить до Ліги Націй, не
можна почати дискусії про умовини
гарантійного пакту. Рейн має лиши-
тися лінією для Німеччини. Текст
відповіді ще не оголошений.

Америка і гарантійний пакт.

Амер. президент Кулідж є той
гадки, що Німеччині не слід відко-
ремлювати з гарантійного пакту.
Вибір Гінденбурга не суперечить
давнішим проектам Німеччини, які
повинні би стати базой основою
для дискусії. Колиб Німеччина хо-
тіла нині змінити свої проекти, або
Франція ставила труднощі у пере-
говорах, то це мало би дуже по-
ганний вплив на фінансові американ-
ські кола, які дають Європі кре-
дити.

Французькі фінансові реформи.

Згідно з проектом Каїо входить
у життя підвищення на тютюн 30—
50 пр. Так само підвищать на
10 сот. ціну кількограма цукру. О-
крема податок люксовий буде
накладений навіть на всякого рода
„добродійні“ вистави та підприєм-
ства. У проекті стягання податків
зі зисків приватних монополій, як
напр. нафти та бензини.

Бельгійський кабінет.

Ван де Вівер, з католицької пар-
тії, склав кабінет, який буде пред-
ставлений шойно на другий тиж-
день. Про вигляди його тривкості
не можна покищо нічого сказати.
У Брюсселі кружляє дотепна гра слів
на його адресу:

„Le cabinet Van de Vyvere est
mort avant de vivre“ (кабінет В. де
Вівера вмер, заки ще почав жити).

Англія і СРСР.

С вістка, буцім-то англійське мі-
ністерство внутрішніх справ завіс-
ло видання урядового тижневика
совітської делегації п. а. „Soviet
Review“ і зачинило офіційну со-
вітську книгарню в Лондоні

Найдешевше жерело закупу

Позір! Кооперативні і Сільські Крамини! Позір!

Гуртівний склад

Mark DMC, шовку, шпунтовані шовки, Highland, Троща, гарсівок,
стакан, крейнок, коронки, обшивки, тасмук, тасмук, тасмук,
ножі, батогів, палерів і туюк „Славка“, шиття, всілякі переро-
бі виробів і шкільні прилади як також величезний вибір галанте-
рійних товарів.

по найдешевших цінах поручає
передпопередній азіан фірма осмочана 1924 р.

ЛЕВ ЛЕВЕН

СТАНІСЛАВІВ, Ринок ч. 15. вхід від вул. БЕРКА ч. 8.

Голод.

Комуніст Краєвого Комітету Допо-
моги „Голодному Селу“.

Покликання до життя Краєвою
Нарадою українських громадських
чинників, Краєвий Комітет Допомоги
„Голодному Селу“ вже несповна два
місяці провадить допомогую акцію.

Краєвий Комітет з радістю кон-
статує, що та робота, яку він про-
вадить, знайшла своє співчуття і
відгук серед нашого народу. В краю
розпочався організаційний рух біля
утворення Місцевих і Повітових Ко-
мітетів допомоги: жертви на допо-
могу голодному селу, особливо з
початком травня почали припливати
з більш значних розмірах. Діяль-
ність Комітету знайшла піддержку
з боку нашої преси і наших цен-
тральних кооперативних установ.
Комітет завдяки тому здобув мож-
ливість ужити допомоги там, де
в цьому відчувалася більша потре-
ба. Але разом з тим Комітет пови-
нен піднести і зазначити, що ті ор-
ганізаційні зусилля, які виявлені
краси, та жертвенність, на яку він
здобувся — в порівнянні з розмі-
рами катастрофи є незначущі.
Організаційний рух охопив пере-
довсім повіти ближчі Львова. Навіть
в таких більших наших центрах, як
Тернопіль, Коломия, до цього часу
робота організаційна не переведена.
Підкарпаття, де становище чи не
найгірше, майже цілком не виявило
організаційних зусиль, значна ча-
стина тих, які вже мусили скласти
жертви в тому числі величезна біль-
шість наших товариств і установ,
до цього часу цього не зробила.
Багато з тих наших діячів, — не
хочемо вже нині називати їх імена
— до яких Комітет звертався з за-
кликом перевести організаційну ро-
боту, поставились до того заклик
з байдужністю.

Комітет примушений ще раз звер-
нути увагу, цілого нашого грома-
дянства на всю важкість і конче-
ність рятункової акції. Не повинно
бути ні одного повіту, ні одної
громади в якій не застудався би Ко-
мітет Допомоги „Голодному Селу“.
Без існування таких Комітетів, без
їх інформації не можна встановити
докладно розмірів потреби, не мо-
жна найбільш доцільно розділити
допомоги. Без існування їх не мо-
жна зорганізувати збирання жертв
серед тих, які можуть і мусять при-
йти з допомогою селу.

В свідомості важкості тих зав-
дань, які стоять перед нами, Комі-
тет заклинає всі живі сили нашого
народу до переведення організацій-
ної роботи, до виявлення як най-
більшої жертвенності. Мусимо па-
м'ятати, що коли ми самі собі не
поможемо, нам ніхто не допоможе.

Львів, дня 13. травня 1925.

За Краєвий Комітет Допомоги
„Голодному Селу“:

Юліан Романчук, голова. Сан. Ми-
хайло Черкавський, д-р Дм. Лавиць-
кий, о. прал. Леонтій Муніцький,
заступники голови. Володимир Целе-
вич, Михайло Струтинський, секретарі,
а-о Олександр Мартчан, касир

Церковні справи.

Діяльність пресвітеріан.

31 Станіславчана пишуть
нам: Пресвітеріанські богослужен-
ня відбуваються тепер стало в про-
тестантських костелі в Станіславові
і стагають що на ділі о 12 год.
в полудні таку силу народу, що
костел виповнений по береги. За-
місць попереднього духовника п.
Кузіва править тепер богослуження
новий духовник, а саме загально-
знавий п. Паоло Крат, що недавно
приїхав з Америки. Переважно хо-
дять тудя ремісники, але також
люде з інших станів. На питання
звернене до кількох осіб, що їх
склонило до пресвітеріанізму, ді-
став я відповідь, що в першій мірі
ансхочення до місцевого владики.
Власти йдуть пресвітеріанам на ру-
ку. Політика на два фронти: з од-
ного боку конкордат з Римом,
а з другого ширення пресвітері-
анізму.

З Коломиї пишуть: Перел
Великодній появився пресвітеріан-
ський проповідник з Америки і звер-
нувся до тутешнього протестант-
ського пароха, щоби дозволив йому
своєїого костела на богослужен-
ня. Пастор поспитав найперше ста-
росту, чи польський уряд не буде
тому противний. А коли цей з най-
більшою готовістю об'явив свою
згоду, відбулося тут в квітні не-
ділю перше пресвітеріанське бого-
служення. На ньому зібралося багато
Українців. В своїй промові підніс
проповідник, що правдиве почи-
тання Бога не лежить в зверхних
обрядках, але в вірі на основі св.
Письма, в святій життю і в творен-
ню діл милосердя. Однак на загал
відносилось вражіння, що саме через
усунення всяких обрядів такко бу-
де новий сект трафити до душі
нашого народу.

Також і з інших сторін доходить
нас вісти про появу і роботу ріж-
них сектарів.

Ільків — агітатором целібату.

В Мізуні (коло Долини) запо-
вів ославлений посол о. Ільків своє
віче на день 29. березня п. р. З
причини заварухи діялося набагато
людям. Хвалячись своїми подвигами
для добра народу, він підніс також
потребу целібату для нашого духо-
венства. Заявив, що польський уряд
є прихильний цій справі; що —
мовляв — воно буде для народу
дуже корисне, бо жонаті священники
з уваги на свої жінки і діти мусять
за всякі свої чинності побирати ве-
ликі оплати, а безжонаті, не маючи
жінок, будуть усе робити дуже де-
шево. На це астав один старший
Бойко і заявив: „целібатники не
маючи своїх жінок, будуть ходити
до наших, ще готові якій і до мо-
єї зайти; цього ніколи у нас не буде
— громада на таке ніколи не при-
стане“. І всі присутні закричали:
„громада на таке ніколи не
пристане“. І счинився великий крик,
так що о. Ільків мусів чим скорше
заворотися

Виявляти від якогось часу можна в різних околицях заприїматися серед байдужості, сильне огорчення проти владиків і Ріну з причини взодження пелібату.

ОСТАННІ ВІСТІ.

Димісія Чемберлена?

В Лондоні в кодах близьких до уряду кружляла чутка, що мін. Чемберлен уступить у найближшому часі, а на його місце прийде лорд Біркенгед. Більшість уряду не погоджується з політикою Ч. Кружляють теж чутки, що становище Ч. захитане оголошенням у „Н. И. Геральд“ англійським мемуорандумом, у котрому Ч. засував направи світової англ. політики. Предст. агенції Аваза заперечує пішучо вісти англ. преси, начеб Чемберлен подався до димісії.

Промова Чічеріна.

„Н. Фр. Пр.“ повідомляє з Москви: 14. V. на засіданні союзного з'їзду рад Чічерін у промові доклав, що м. н., що прикметою дипломатичної діяльності СРСР, не є агресивність, але оборона. Супроти Польщі СРСР є готовий навіть до найдалшого йдучи уступливості на основі постійних договорів, тимбільше, що офензива проти СРСР, не є можлива без прилучення до тої офензиви Польщі. Вказуючи на великі замовлення різних машин, засував Ч. готовість СРСР до співдальності з польськими селянством і населенням, які зацікавлені в ширшому розвитку взаємин.

Дальше засував Ч. план європейсько-азійського блоку, зверненого проти Англії, в склад котрого мали би ввійти Франція, СРСР, Польща і Японія. Англія старатиметься тепер притягнути Німеччину на свій бік. Вкінці заявив Ч.: Одноцілім проти-ставимо блок східних народів. Кін-гай, що досі був старцем між народами, відомодіє. Англії намагається створити для Китаю свого рода план Довза. Маршалок Тан-Тсе-Лін має відіграти як диктатор роль у користь Англії. Одне народи Азії зрозуміють, що СРСР є їх єдиним приятелем.

Конференція союзників із участю Німеччини.

З Парижа повідомляють, що нове відомлення Ради амбасадорів вписують там обставини, що англ. уряд повідомив Францію, що ще не розглянув проєкт відповіді, опрацьованого франц. радю міністрів. Ер Нуель" додає в цьому відомленні, що англійський уряд задумує скликати міжсоюзну конференцію з участю Німеччини.

З'їзд інтернаціонала в Москві.

На з'їзд комуністичного інтернаціонала прибуло 200 делегатів. Пред-відником вибрали Зіновєва. Він у промові підкреслив велику вагу міжнародної організації для викли-кання всесвітньої революції. При-була боргарська делегація, яку при-няли в одушевленні.

О. Р. С. Р. і Німеччина.

На засіданні радянського кон-гресу дня 14. V. Чічерін заявив, що Німеччина не хоче зрентися при-хильності з радянським уря-дом.

Англійська делегація у Львові. 28. V. прибує до Польщі де-легация англ. парламенту. У Варшаві буде 3 дні. Потім відвідає бо-риславсько-дрогобицький басейн і Львів.

НОВИНКИ.

— Конфіскація. Вчорашнє часо „Діло“ сконфісковано за відозву Українського Парламу. Клубу в справі пресу у Рівні і за рефлексію до новинки „Горлом князя“.

— Надірка Рада Земельного Банку Гілотачного у Львові на засіданні з дня

13. травня п. р. доповнила дотеперішню Дирекцію так, що в склад Дирекції вхо-дять від тепер нечальний директор д-р Лесь Кудильський і члени Дирекції п. р. о. пралат Тет Войнаровський, Микол Гаври-сенко, д-р Володимир Машкевич і д-р Ал-фред Гониманч.

— Розправа поети д-ра Я. Селівін-ни відбудеться поново дня 26. п. м. пе-ред судом пошехонит у Львові, внаслідок занесення найвищим судом у Варшаві по-переднього присуду. До розправи покли-кано тих самих свідків, що до першої.

— Реніт. Дня 15. V. 1925 р. о год. 6 рано перевелено товч. А. Цибульського ст. фільм у Львові (Лікарка 127), при ча-сті комісара поліції і двох поліції. Тус тривав до год. 9 рано. Перешуквали на-вись півниці і стриж. Потім відставлено згаданого до дисекції півниці. Пересу-зував ком. Смолянчик. Забудували прива-лежності до конспіративної організації. По перешуканню о год. 15 по пол. ви-пушено на волю.

— Інформації польських журналі-в. В ілюстрованій польській журналі „Swi- towid“ з 2. травня помітно фотографію Успенської церкви (каплиці) Трохх Святи-тої у Львові з написом „Вірменсько-католицька катедр“ і одночасно порт-рет єп. Коняловського з підписом „Ін- троніст Шентинський“. Якеж вигадують Інформації про чужі краї та чужинців?

— Відшкодування за катастрофу з Старогорді. Помагається дирекція німеч-ких залізниць від польського скарбу в су-мі 8 мільйонів 200. марок. Польський уряд стоїть на становищі, що темас нічого платити, тому, що данігський трибунал ставив нормальний стан залізничного шляху.

— Хто є янот національності? Цю складну проблему найдеже розчистує поль-ська преса. В однім львівським органі, на-зв' „Доступним“ нахилимо таку замітку: „Польща тратьте найкращого плавця. Кітхократий мистецтв і польський рекор-донець у плаванні Курт Летте з Ester Kettowitzer Schwimmverein 1912“ отуляв за Німеччиною і звільне небажком до Дортмунду. Курт Летте, який був за сідни Нідзем, став для Польщі плавцем Поль-ляком, тому, що разом з Катоніцим ви-падково попав на територію польської дер-жави. Котхик Польк є підле життя нпр. ан-глійським підданним як Джозеф Котрад і сам вважає себе англійським письменни-ком, тоді Польк доказують, що він таки — Польк.

— Таємна експлозія в Дрогобичі, що є предметом слідства, дав привід до гостих суперечок. Помітно не надієно ні-яких свідків, які казали би на те, що вибух у Касі хоох був наслідком підка-данних вибухових матеріалів. Істнує один згадок, що експлозію спричинили нако-пичені гази; другий, що це був удар гро-му. Поліція додає в цьому підклад во-літчий.

— З Барматської офери. Арештова-ний у свій час російський емігрант, у Ні-меччині Юді Бармат, за величезні підку-пи державних урядовців, є звільнений із слідчої в'язниці за 200.000 марок. Частина обвинувачень зперених проти нього ви-явилася неправдою.

— До него наленить риба в ріці? Цим питанням займався львівський суд у Львові судачи двох жовнів, які вибух-ним матеріалом приголошували рибу в ріці і брали її. Суд прийняв, що риби у шийній воді не є нічим власністю і звіль-няв обвинувачів.

— З буденної хроніки. У варшаві суді на вул. Баторія обвинувачений Фалішак хотів кинути в море на судно Смо-доского. — У публічній шкотані на відді-лі для нервових починає самогубством 60-літня Елснора Брава, переважаючи собі горор рушником. — Шаєш Давонник програвши процес проти товариша Роси, хотів його зарубати сокирою, але спити-лий штихми, авдовивши пошибавши ши-бани у своїй хаті. — Крім цього одна по-жежа в крамниці на вул. Сикстусській, кіль-ка авартур, кілька арештувань підозрілих тинь без зайняття та паперів, і т. н.

— Недуга буш. моголової Зити — прибілшен. „Нає Фр. Прессе“ передає телеграму з Еспанії, що став здоровий Зити не дає підстав до остраху про смер-ть.

— Померли знатні чужинці: Лорд Мітмер, 6. головний комісар південної А-фрики, одна — найвишачіший індивідуаль-ностей Англії, публіцист, автор та політик у 71 р. життя. — Премієр міністр Нової Зе-ландії В. Ф. Массі.

На допомогу „Голодному Селу“.

ВІКАЗ XIII-й

Вп. Жертводавців, які зложили на допомогу „Голодному селу“ в місяці травні 1925, в золотих.

— Юліан Стефанович Львів 12, на листу ч. 40 збрка по склапах, а то: Н. Х. 3, Павлік 0.50, Стахевич і Абрисовський 3, Гурскі 5, К. Левіцка 6, Філіжанок, Вронський Львів одна бляшка, Пола-мент 3 зол., Магалин „Спорт“ 2 зол., Х. У. 3 зол., Х. У. 5 зол., Влюменхави повчожи, Вукер Львів 5 зол. разом го-тожко 31.50 зол., д-р Іван Куровськ Львів 30, на листу ч. 23. (Філія академіч-

НАДІСЛАНЕ.

За надіслане редакція не відповідає.

ФІРМА
ЮЛІЙ МАЙНАЛЬ
ВІДКРИВАЄ
для вигоди П. Т. Публики
в середу 20 ц. м.
НОВУ ФІЛІЮ
У ЛЬВОВІ
вул. Панська 12.
і улади є в ній
ПРІБНЕ ВАРЕННЯ
КАВИ.

ної гімназії: Осип Роздольський 14, д-р Іван Брик 12, д-р Лемський 10, Котак 5, д-р Іван Зіновський 10, Шах Степан 6, Турчин 5, Застирець 4, Мельник 5, Луш-тинський 10, Ст. Балець 10, Полак 2, П. Мельник 8, М. Осічук 6, д-р Філарет Ко-леса 5, д-р Костельник 5, С. Федів 5, В. Ананієвич 5, Прокопович 4, І. Панке-вич 5, Заблоцький 4, Крижанець 5, Чу-ман 3, Вітницький 4, д-р Копенеч 20 — разом 162 зол., Антін Бошорк — Глуше 20, Іж. Антін Могильницький Львів 10, Іван Филиповч Львів 15, Осип Гимочко Добровостів 8, Краєв т-во кредитне Львів 40, о. Юліан Галькевич Рожанка 20, о. Степан Монішський Розділ око. 5, о. Степан Мохнатський Теселівка 20, Яни-на Яновічівна Тарнобжег 30. — По день 11 травня 1925 р. зложено 4487.20 зол. 45 долей.

ОПОВІСТІ.

Український Наддніпрянський те-ато О. Митнянич.

Залишки — Саліа Нав. Лому. Пятниця 15. V. „Циганка Аза“. Субота 16. V. „Віра“. Неділя 17. V. „Дні нашого життя“ — прем'єра (Асса Андрєва). 1871 12—2

Замість півниці на домочині бл. н. Со-дора Кузика складає на Ріну Школу 20 зол. о. Теофіл Вілхневич з родиною, Раковець. 1956 1—1

Товариський з'їзд. Товаришки і това-риши, що склали іспит зрілості в україн-ській учительській семінарії у Львові в 1920 р. будуть ласкаві негідно подати свої адреси Софії Сабат-Федорівській у Львові вул. Косцюшка 1а в цілі відбуття товариського з'їзду в дні 31. травня (мяз) на латинській Зелені Свята. За комітет: Волод. Дудрак, Вілхневська, С. Сабат-Федорівська. 1967 1—2

Товариський з'їзд. Товаришки, котрі здавали іспит зрілості в українській гі-мназії в Перемишлі в році 1904 просимо подати негайно свої адреси Володимиро-ви Березовському, Перемишль вул. Дворського 36, в справі товариського

ПІДЛЮТЕ

Лічничке заведення купелев і кліматична місцевість в долинянських Карпатах над Лімницею. 700 метрів, понад урівень моря положене.

На місці мінеральні джерела високої лічничої вартості. Гарячі купелі сіркової води мінеральної спеціально в недугах ревматизму.

Соняшні купелі — теніс — кругольна, купіль в Лімниці. На місці добірна реставрація під управою факхового кухаря. Лікарська опіка в заведенню купелев в часі сезону. Прогулянки в горах вузькаторовою залізницею. Ярська кухня до диспониції літників.

Станція залізнична Брошнів на лінії Стрий-Станиславів, відтан вузькаторова залізниця на місце до підлітотого.

Сезон купелев від 15. травня п. р. — Ціни умірковані. Зголошення на адресу:

Дирекція заведення купелевого в Підлітотім, почта Перегінська.

з'їзду, що відбудеться дня 28. травня п. р. в Перемишлі. За комітет: П. Бер-зовський, К. Котке. 1959 2—3

25-літній Товариський З'їзд. Товаришки української гімназії в Коломиї відбудеться дня 11. травня 1925 р. Підписані пригадують не свої Товари-шам, що в травні 1900 р. склали семінар-шкору іспитом зрілості в українській гі-мназії в Коломиї під батьківською опікою директора — громадянина, пок. відзна-С. о. Фроня Неділяського, що по-плекали собі ще раз зібратися разом. — Тому 11. травня п. р. з'їзду Товари-шам в Коломиї о год. 3 рано в домі „Насоднього Лому“ в Коломиї, відбу-тим перес. 25-ти товаришів розбіжся в ш-рокий світ здобувати лише знання і сам-життя. Товаришки, що прохатують, що по-гадку, з'їзду, зголошення негідно та по-лати свою повну адресу на вул. т-ва Галицького 14, проф. української гімназії в Коломиї, вул. Соборського ч. 41. — За комітет: Ілля Галицький, Никифор Ді-ниш, Данило Дикорди і Володимир Лепкий. 1954 3—3

Дрібні оголошення.

ЛАНЦЮХИ АНГ. COVENTRY марка „Hatchinson“ поруче Вітола Товара Львів — Подзеского 2. 1934 61 2—3

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відпо-вдає.

Спеціаліст в неврологічних і шпиріх недугах

Д-р Іван Гриневецький

лінар Загального Шпиталю і Народ-ної Лікарни

оодинує при вул. Печарський 25. 1916 від год. 3—5. 4—10

Передплатуйте незалежний орган українського культурного і церковного відро-дження

„НА ВАРТІ“

Виходять 2 рази на місяць під ред Д-ра Річинського.

ПЕРЕДПЛАТА на перше півріччя триває (за границю 1 амер. долар). На друге півріччя ціна золотих (за границю 2 дол.) Редакція: Володимир Волянський, Гноївська 6. 1—1

Власний виріб. Ціни фабричні.

КОВДРИ = МАТЕРАЦІ

Пруж. Вклади — Отомани

ГОТОВІ ПРОСТИРАЛА ПІД КОВ-

ДРИ І НА ПОСТЕЛЮ

ПІШВИ — ПОЛОТНА — ШИФОНИ

ЧРУНИКИ — СКАТЕРТИ — ХУСТИНКИ

Коци - Дивани - Фіранки

Хідники - Церати і т. д.

НАЙДЕШЕВШЕ ПРОДАЄ

фабрика Постелі

ПЕТРУШЕВСЬКІ

МЛЕКО

Львів Неральницька ч. 6.

Для інститутів, шкільних, монастирських і офертові магазинів.